

DRUŻBA (11) sb m

sg N družba (5). ◇ G družby (1). ◇ I družbą (1). ◇ V družba (2). ◇ pl N družbowie (1) *Calep*, družby (1) *BierRozm*.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Noszący to samo imię, współimiennik; cognominis Mącz, Calep, Cn; (qui) reddit aliquem nomine a. refert nomen alicuius Cn (6) : ALEXánder przezwiłkiem/ ácz rozny tytułem/ Z onym śwym ftárym družbą/ co był wielkim krolem. RejZwierz 79; Mącz 249d; Do Ianá. IAnie mój družbá/ Ieślić się fłużbá Dobrze niepláci/ Nie iużci tráci Cnotá fwé myto KochFr 48, 86, 87; Cognomines – Druzbowie, iednakiego miona. Calep 212a.*

2. *Przyjaciel, towarzysz pana młodego biorący czynny udział podczas obrzędu weselnego; paronymphus, pronubus BartBydg, Cn; conviva, parochus, simp(u)lator, sponsi amicus assiduus in convivio, nuptiarum auspex, sponsi in convivio comes Cn (4) : Mężá ktory się ożeniał/ Družbá iego táko pytał BierEz S2v; Paronymphus (paranimphus), pronubus, družba, dzyevosłamb BartBydg 107b, 251b; trudno poškákowác Ná swoich żyzych nogách nász družbá będzie miał/ Wierę obroćić kłztałtnie nie będzie iey [panienki] vmiał. ZbylPrzyg A4v.*

*** *Dubium (1) : Co tam płaczu niewinnego Przed uciskiem sprawce złego. A dru[żb]y, ktore nadadzą Oniż [sami] potym zdradzą. [...] I niegdyc się [t]o przygadza, Sługa krola [z] stołu zsadza. BierRozm 15. [możliwa też lekcja dru[gd]y].*

Synonimy: 2. drug, przydan.